

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Ovaj je tjedan bio obilježen poštom i pismima u našem vrtiću. Iako naša Hrvatska pošta kao nacionalna kompanija ima neke strukturalne probleme, nama to ne pada teško i želimo našoj „staroj dami“ pomoći. Tako su i naši Mravići napisali i nacrtali puno pisama i crteža svojim obiteljima kao znake pažnje u neka stara vremena. Možda i nije loše da prije nego što djeca ovladaju mailom, SMS-om, Viberom, WhatsAppom i drugim platformama za pisanu komunikaciju, steknu uvid u korijene takve komunikacije, a to je dobro staro slanje pisama. Osobnih poruka u koje smo uložili trud i emocije da ih prenesemo na papir, a onda taj papir netko tko se zove poštar odnese našim najmilijima.

I naši su Mravići uložili trud, volju i emocije da poruku prenesu svojima najmilijima, a nakon toga su uložili dodatan ugodni trud i prošetali do naše male pošte u Kloštru Ivaniću i radosno oraspoložili stari žuti poštanski sandučić naramkom pravih pisama.

U poštu su ušli kako bi upoznali i njen rad, ali i kako bi poslali sasvim posebno pismo. Pošto ipak nismo jedini vrtičanci koji se bave poštom, dobili su pismo odgojne skupine Pčelice iz Dječjeg vrtića Ivanić na koje su vrlo rado odgovorili pisanom riječju i mnoštvom maštovitih crteža. Bilo je to jedno teško pismo koje je teta poštarica izvagala, markirala i poštambiljala i tako je pismo naših Mravića krenulo na svoj put.

Želimo našoj Hrvatskoj pošti još puno uspjeha u radu i da i dalje bude ovako lijepa inspiracija djeci.

UH
VAGIČIMA CRTEŽIMA, PA
SMO ODLUCILI MI
VAM A EPODLATI NASE
CRTE ŽE

POP DRAVOD MRAVIĆ

